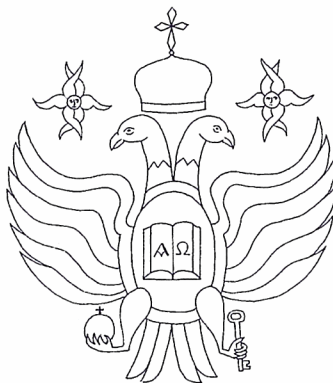

Nr. 9 001/2012

† ΜΙΤΡΟΠΟΛΙΤΥΣ ΙΟΣΙΦ

SCRISOARE PĂSTORĂLĂ
LA ÎNVIEREA DOMNULUI
2012

CĂTRE TOT CLERYL,
CINYL MONAHAL
SI POPORUL DREPT SALVIȚOR
DIN ÎNȚEAGA ARHIEPISCOPIE

[1]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale
Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

---

*„Dar au strigat către Domnul în necazurile
lor și din nevoile lor i-a izbăvit. Trimis-a
cuvântul Său și i-a vindecat și i-a izbăvit din
stricăciunile lor.” (Ps 106, 19-20)*

Preacucernice Părinte,
Iubiți frați și surori întru Domnul,

Postul cel de 40 de zile și Săptămâna Patimilor ne apropie și ne ajută să Îl primim mai cu adevărat pe Hristos Domnul, Care a pățimit suferința și moartea noastră, trăind condiția noastră umană, ca să ne vindece tocmai de suferința și moartea veșnică. Prin Învierea cea din morți, S-a făcut „începătură celor adormiți, Întâi Născut din morți, ca să fie Însuși Începătorul tuturor în toate.” (Sf. Liturghie a Sf. Vasile cel Mare). Prin Patimile și prin moartea Sa, Hristos ne vindecă de păcat și de moartea sufletească, de boala și de moartea trupească. Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui Viu, este Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre. El vindecă nu numai sufletul, ci omul întreg, trup și suflet, și mai mult, îl îndumnezeiește prin Învierea Sa din morți.

Hristos a luat asupra-și firea noastră omenească, trup și suflet, cunoscând și suferința trupului, prin Patimi, moarte și mormânt, dar și iadul omului lăuntric, cel sufletesc, trăindu-l pe Cruce pentru noi. Acolo, pe Cruce, împreună cu noi cei slabi în credință, care Îl pierdem pe Dumnezeu din viața noastră atât de des, care ne tăvălim în iadul îndepărtării de El, Hristos a scos strigătul atât de des izbucnit din inima omului deznădăjduit: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?” (Matei, 27, 46) Însă nu Dumnezeu mă părăsește pe mine, omul, ci eu Îl părăsesc pe El, eu aleg iadul. Iar în fața morții, cine mai poate sta

[2]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

---

indiferent față de locul în care se va duce? Ne pomenim singuri în fața morții, nimeni nu ne poate ajuta, decât Stăpânul vieții, Viața Însăși. Hristos ne-a izbăvit de această singurătate trăindu-o și El cu noi și pentru noi, pe Cruce umplându-o de harul Său, de prezența Sa mântuitoare. De când Hristos S-a urcat pe Cruce, nu mai suntem singuri în fața morții, ne-a vindecat de singurătatea apăsătoare și ne-a ajutat să Îl vedem pe El, Stăpânul vieții, „încurcat cu moartea” noastră, pe care o primește și o învinge, se îmbracă cu ea, El, Viața, și o învinge prin ea însăși, cum cântăm în această zi binecuvântată : „...cu moartea pe moarte călcând”. Nu Se lasă răstignit pentru a ne judeca, ci pentru a judeca moartea, pentru a ne vindeca de ea. Pentru că Hristos a venit să ne tămăduiască, să ne vindece.

Iubiți frați și surori,

„Dragostea vindecătoare” a lui Dumnezeu s-a arătat și se arată tuturor în diferite feluri, în fața vieții precum și în fața morții. Moartea, pentru noi cei credincioși, înseamnă mutare la Domnul.

Când Hristos vindecă pe lepros (Matei, 8, 2-4), nu vindecă numai lepra trupească, ci curăță și lepra sufletească – cea care schimonosește, deformează, urâțește și omul lăuntric –, lepra sufletului fiind neîncrederea în Dumnezeu.

Vindecând sluga sutașului roman numai cu cuvântul și fără să vină la el (Matei 8, 5-13), nu vindecă numai pe cel de alt neam și de altă credință, – al cărui stăpân credea totuși în puterea Lui –, ci vindecă și poporul care-L asculta de indiferența și de disprețul pentru cei de alt neam, și asupritori pe deasupra, cum erau romanii atunci. Dar ne vindecă și pe noi de indiferență și de disprețul pentru cel de lângă noi, care este diferit de noi.

Atunci când vindecă pe soacra lui Petru, „care zăcea prinsă de friguri, și S-a atins de mâna ei și frigurile au lăsat-o și s-a sculat și îi slujea Lui” (Matei 8, 14-15), Hristos nu ridică doar un trup istovit de ani și aproape de moarte, ci vindecă și îndoiala lui Petru care ezita dacă să Îl urmeze sau nu, având familie și copii. Însă vindecă Domnul în același timp pe toți cei care, apropiindu-se de El doar la o vârstă înaintată, se îndoiesc că mai pot face ceva bun, și se adâncesc în descurajare și în împietrire a inimii. Cât de în vârstă era soacra lui Petru, dar trezită la credința în Hristos, „s-a sculat și Îi slujea”, adică avea încă multe de adus înaintea Domnului, mai avea încă multe de dăruit.

[3]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

---

Câtă suferință nu a alinat în inima femeii ușurate, Maria Magdalena, care pătimea din cauza propriilor ei păcate! Sau câtă tristețe nu a alungat din inima mamei văduve din Nain, cu fiul mort, sau a tatălui cu fiul lunatic! Aceleași suferințe și întristări le poartă împreună cu oricare dintre noi astăzi și pe acelea le vindecă, le întoarce în mângâieri, dacă avem credință în El.

Alungând demonii din oameni, vindecând bolile cele sufletești și trupești, Hristos Domnul se arată pe Sine, nouă tuturor, celor de atunci și celor de acum și celor ce au să vină după noi, că El este Vindecătorul sufletului și trupului, dar nu ca orice alt vindecător, ci ca Cel ce, pe Cruce și în pătimiri „neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat” (Isaia 53, 4 și Matei 8, 17). Le-a purtat vindecându-le, înlăturându-le dintre El și noi ca nemaifiind piedici în apropierea de El, arătându-ne că le poartă până la sfârșitul veacurilor cu noi și pentru noi, că suferă toate împreună cu noi, că trăiește și pătimește împreună cu noi.

Înviind pe fiica lui Iair, mai-marele sinagogii (Matei 9, 25), pe fiul văduvei din Nain (Luca 7, 11), pe Lazăr cel mort de patru zile (Ioan 11), Hristos prevestește Învierea Sa, încredințează pe cei care-L urmează și Îl vor urma până la sfârșitul veacurilor, că El este Stăpân al vieții, Viața Însăși, că El este Învierea tuturor celor ce cred în El. Ne încredințează astfel de propria noastră înviere prin credința în cuvântul Lui. „Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață”. (Ioan 5, 24)

Iubiți credincioși,

Hristos ne cercetează și astăzi în suferințele și bolile noastre, de aceea în Biserică ne-a lăsat Tainele tămăduirii trupești și sufletești deopotrivă, adică Taina Spovedaniei și a rugăciunii pentru cei bolnavi, Sfântul Maslu, în care Îl întâlnim pe Hristos Tămăduitorul, Care se apropie de boala și neputința fiecăruia dintre cei care cer. „Este cineva între voi bolnav ? Să cheme preoții Bisericii și să roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica, și de va fi făcut păcate se vor ierta lui.” (Iacov 5, 14-15)

Dacă Hristos ne cercetează în suferințele și bolile noastre, răspunzând rugăciunilor și mijlocirilor Maicii Sale, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și tuturor sfinților mijlocitori

[4]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

---

pentru noi, să căutăm și noi unii la alții în bolile și suferințele noastre. Să mijlocim împreună cu Sfântul Vasile cel Mare pe lângă Tămăduitorul sufletelor și al trupurilor pentru toți cei din jur : Părinte Ceresc, „... pe cei slabi de suflet îi îmbărbătează, pe cei risipiți îi adună, pe cei rătăciți îi întoarce și-i unește cu Sfânta Ta sobornicească și apostolească Biserică. Pe cei bântuiți de duhuri necurate îi slobozește; ... văduvelor le ajută, pe orfani îi apără, pe cei robiți îi izbăvește, pe cei bolnavi îi tămăduiește” (Sf. Liturghie a Sf. Vasile cel Mare).

Vremurile în care trăim sunt tulburi și pline de nesiguranța zilei de mâine. Să ne ținem fiecare aproape de Domnul Hristos, Care a apropiat Cerul și pământul, unindu-Le prin Crucea Sa, deschizându-le unul altuia prin Înviere.

„Dragostea vindecătoare” a lui Hristos pentru noi este călăuza și lumina pe care o primim în noaptea Învierii. Să nu ne mai despărțim de ea în tot restul vieții noastre, ci să păstrăm nestinsă făclia dragostei în inimile noastre, adăpându-ne neîncetat din Lumina dragostei lui Hristos, și dăruind-o și celor din jur!

HRISTOS A ÎNVIAT !

Al dumneavoastră, de tot binele doritor,

Mitropolitul Iosif
† Mitropolitul Iosif

Sfintele Paști 2012, Paris

[5]